

14. Заяць В. С. Міжрегіональна асиметрія формування доходів населення України, їх диференціація та резерви зростання / В. С. Заяць // Економіка і регіон. – 2009. – №2 (21). – С. 57-60.

References

1. Stankiewicz Y. Y. Metodologichni osoblyvosti doslidzhennja ekonomichnoji prurody domokhazajstv v suchsnukh umovakh, Scientific Bulletin of Kherson State University, 2013, No. 2, pp.12–16. [in Ukrainian]
2. Dokcody ta zaoschadzhenja v perekhidnij ekonomithi Ukrainy. Ed. by S. Panchyshyna ta M.Savluka . Lviv, Ivan Franko Lviv National University, 2003, 406 p. [in Ukrainian]
3. Economichna teoriija: macro -i microeconomica. Ed. Z.G. Vatamanyuk and S.M. Panchyshyn . Kyiv, Alternativy, 2001, 616 p. [in Ukrainian]
4. Kizyma TA Dokhody domokhazajstv: interpretacija sutnosti ta problemy detinatyziacii [electronic resource– Mode of access : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_gum/aprer/2009_5_1/46.pdf. [in Ukrainian]
5. Economichnyj encyclopaedychnyj slovnyk : in 2 t / [ed. S.V. Mochernogo]. Lviv, Svit, 2005, Vol. 1, 616 p. [in Ukrainian]
6. Karpenko Y.A . Sovershenstvovanije gosudarstvennogo regulirovansja denezhnykh dokhodov domokhazajstv v Rossiji, Journal Adugeyskoho of the State University. Series 5: The Economy, 2011. Number 1, pp. 46-5. [in Ukrainian]
7. Orlov L.F. Issledovanije roli i mesta finansov domsshnikh kcozjaystv v sovremennoj ekonomike Rossiji, Vestnik of the Moscow of the State Regional University. Series : Economy, 2010, No. 1, pp. 35-39. [in Russian]
8. Melnyk M. Formuvannja i priority rosvytku biznes-seredovyscha Ukrainy v procesi instytutnijnykh transformacij : Author. Dis ... Drs. Econ. sciences: 08.00.03 / M. Melnyk, Lviv , 2013. 40 p.[in Ukrainian]
9. Rynok prathi ta zajniatist' naselennja: probly teiriji ta vyklyky praktuky : col. Monograph . Ed. coordinator M.V. Tulenkov. Kyiv, NCI DSZU, 2010, 363 p. [in Ukrainian]
10. Speech by President of Ukraine Viktor Yanukovich at a meeting of the Regions May 24, 2012 [electronic resource] – Access: <http://partyofregions.ua>. [in Ukrainian]
11. Portna A. Dokhody naselennja jak skladova finansovogol potencialu Ukrainy, BusinessInform, 2013, No. 2, pp. 251-254. [in Ukrainian]
12. Sadova U.Y. Sothialna polityka v Ukraini : monograph. Lviv, IRD NAS of Ukraine, 2005, 408 p. [in Ukrainian]
13. Najbilshi zarplaty v IT vyplachujut Google i Microsoft [electronic resource] Mode of access : <http://zakupor.ru/vse-pro-robotu/803>. [in Ukrainian]
14. Zajac V.S. Mizhregionalna asymmetrija formuvannja dokhodiv naselennja Ukrayiny, yikh dyferentiacija ta rezervy zrostantja, Ekonomika i region, 2009, No. 2(21), pp. 57-60. [in Ukrainian]

Надійшла 15.09.2013; рецензент: д. е. н. Слейко В. І.

УДК 338.331.621

В. А. ЛІТИНСЬКА

Хмельницький національний університет

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ТУРИЗМУ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ ТА СВІТУ

В даній статті розглянуто сутність та роль туризму в економіці України та світу. Також визначено місце та значення туризму для нашої країни та багатьох країн світу.

Ключові слова: туризм, економічні функції, соціальні функції.

V. LITINSKA

Khmelnytsky National University

A ROLE AND VALUE OF TOURISM IS IN ECONOMY OF UKRAINE AND WORLD

Development of tourist industry as highly profitable the sector of economy is the important factor of social development and cultural getting up of Ukraine at the maintenance of its originality and national essence, harmonious integration of Ukraine, in European and world community. In this article essence and role of tourism is considered in the economy of Ukraine and world. Also certainly place and value of tourism for our country and many countries of the world. Tourism is occupied by a main place in international external economic relations. He is the important stimulus of development of world trade which is instrumental in expansion and activation of international point-of-sale exchange. At the same time it follows to examine tourism and as an independent type of international relations.

Keywords: tourism, economic functions, social functions.

Вступ. На фоні бурхливого розвитку світового туризму закономірно постає питання про роль України на світовому ринку туристичних послуг. Слід зазначити, що вона має всі передумови для інтенсивного розвитку туризму, адже володіє значним туристсько-рекреаційним потенціалом: сприятливими кліматичними умовами, переважно рівнинним ландшафтом, багатством флори і фауни, розвиненою мережею транспортних сполучень, культурно-історичними пам'ятками тощо. Але, на жаль, на фоні світового туризму, який набирає потужностей фантастично швидкими темпами, Україна виглядає досить скромно. Сьогодні наші громадяни є своєрідними інвесторами зарубіжних країн, що є одним з найбільш важливих питань всієї туристичної галузі. Адже туризм, за розрахунками фахівців, лише у вигляді податків міг би щороку приносити в державну скарбницю до 4 млрд дол. Безумовно, що причини такого становища треба шукати в складній соціально-економічній ситуації в державі, в невідрегульованості механізмів стимулювання туристичної індустрії, відсутності ефективної стратегії розвитку цієї галузі як на

національному, так і регіональному рівнях.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. На сучасному етапі розвитку економічних відносин глобалізаційні процеси охопили всі сфери світового господарства, в тому числі й туристичну галузь. Сьогодні туризм визначають як «феномен ХХІ ст.», що став одним із провідних напрямків соціально-економічної діяльності. Туристичний бізнес можна справедливо вважати бізнесом ХХІ ст., тому що він є одним з найбільш динамічних і прибуткових серед усіх галузей світового господарства. Про глобальність туризму та пріоритетність у світовій економіці свідчать досить значні доходи від туризму, що складають 8% світового експорту і 30% міжнародної торгівлі послугами, та щорічне зростання світових туристичних потоків на 4–5% [5].

Туризм є одним з найперспективніших галузевих напрямків активізації економічного розвитку України. Розвиток туристичної галузі як високоприбуткового сектору економіки є важливим чинником соціального розвитку та культурного піднесення України при збереженні її самобутності та національної суті, гармонійної інтеграції України у європейську та світову спільноту. Разом з економічним піднесенням України, розбудовою туристичної інфраструктури, розвитком транспортних систем туризм стане джерелом не тільки надходження іноземної валюти, але і створення нових робочих місць. Таким чином, тенденції розвитку туризму мають позитивний характер. Зростаючий інтерес туристів до інших культур, велика кількість реклами, доступність інформації сприяють збільшенню можливостей спілкування між народами.

Аналіз останніх досліджень чи публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Вагомий внесок у наукові дослідження теорії і практики формування соціально-економічних відносин у галузі туризму внесли зарубіжні і вітчизняні вчені. Так, зокрема в контексті досліджень нормативно-правового забезпечення розвитку туризму, організації туристичної діяльності та формування перспектив і стратегій розвитку туристичної галузі необхідно виділити дослідження В.Ф. Киф'яка, М.П. Мальської, В.В. Худо, В.І. Цибуха, О.П. Чудновського та інших вітчизняних та закордонних науковців. Наукові проблеми економіки туристичної галузі в цілому та за її окремими складовими ґрунтовно досліджували А.Б. Здоров, М.І. Кабушкін, Є.В. Козловський, Г.Б. Мунін, Х.Й. Роглев та інші. Проте окремі важливі питання ще й досі залишаються поза увагою науковців і вимагають більш детально зосередитись на економічних дослідженнях потенційних можливостей туристичної галузі в межах загальної стратегії соціально-економічного розвитку України в цілому та її окремих регіонів зокрема.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Нарощування темпів та підвищення ефективності роботи підприємств сфери туризму, становлення туристичної галузі як однієї з провідних галузей вітчизняної економіки стримується невирішеністю низки питань, розв'язання яких потребує державного регулювання та підтримки виконавчих органів влади.

Формулювання цілей статті (постановка завдання) – дослідження ролі, місця і тенденцій розвитку туристичної галузі в економіці України на національному та міжнародному рівнях.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Туризм – активна і невимущена форма спілкування між людьми. Розширення і поглиблення туристських зв'язків між країнами - важливі проблеми сучасних міжнародних відносин. Питання розвитку туризму, його політичний, економічний і культурний впливи на світове господарство та міжнародні зв'язки активно обговорюються в політичних, ділових та наукових колах.

Характерною ознакою туризму останніх років на світовому рівні є висока динамічність і стабільність його розвитку, а також активний вплив на економіку багатьох країн, що мають сприятливі рекреаційні ресурси.

Туризм посідає чільне місце в міжнародних зовнішньоекономічних зв'язках. Він є важливим стимулом розвитку світової торгівлі, що сприяє розширенню й активізації міжнародного торгового обміну. Водночас туризм слід розглядати і як самостійний вид міжнародних зв'язків.

Туризм – різновид рекреації, один із видів активного відпочинку. Він відображає характерну тенденцію сучасності, коли перевага віддається у динамічному відпочинку, у процесі якого відновлення працездатності поєднується з пізнавальною діяльністю. З економічного погляду це особливий вид споживання матеріальних та духовних благ, послуг і товарів, що виділяються в самостійну галузь господарства.

У деяких країнах туризм став вагомою статтею доходів держави і належить до найперспективніших галузей національної економіки. В Україні він визнаний однією із галузей, що потребують пріоритетного розвитку.

У законі України "Про туризм" зазначено, що туризм – це тимчасовий виїзд (подорож) осіб з постійного місця проживання з пізнавальною, оздоровлювальною, професійно-діловою, спортивною, релігійною та іншою метою на термін від 24 годин до одного року поспіль, без зайняття оплачуваною діяльністю в місці тимчасового перебування [1, с. 114].

Таким чином, туризм – це вид рекреації, пов'язаний з виїздом за межі постійного місця проживання, активний відпочинок, під час якого відновлення працездатності поєднується з оздоровлювальними, пізнавальними, спортивними і культурно-розважальними цілями.

Основною рушійною силою розвитку туризму залишаються економічні вигоди, які він надає. Так,

туризм стимулює розвиток елементів інфраструктури - готелів, ресторанів, підприємств торгівлі тощо. Він зумовлює збільшення доходної частини бюджету за рахунок податків, що можуть бути прямими (плата за візу, митний збір) або непрямими (збільшення заробітної плати робітників спричинює збільшення сум прибуткового податку, що сплачується ними в бюджет). Крім цього, як зазначалося вище, туризм має широкі можливості для залучення іноземної валюти і різного роду інвестицій. Він сприяє диверсифікації економіки, утворюючи галузі, що обслуговують індустрію туризму, забезпечує зростання доходів населення та підвищення рівня добробуту нації.

Також вплив туризму на економічний розвиток виявляється у підвищенні ділової активності та розширенні виробництва товарів і послуг у результаті збільшення платоспроможного попиту за рахунок іноземних та місцевих екскурсантів.

Особливе місце відводиться туризму у створенні робочих місць і розв'язанні проблеми зайнятості. Кількість робочих місць щоденно збільшується, не вимагаючи при цьому великих витрат. Туризм охоплює багато секторів економіки і цим ускладнює визначення точної оцінки кількості працівників, зайнятих у сфері туризму. Крім того, вирішення проблеми реальної оцінки ускладнюється ще й специфічним характером праці (сезонність, робота за сумісництвом, тимчасова робота тощо). І все ж кількість зайнятих у туристичній сфері постійно зростає.

Важливе значення має вклад туризму в платіжний баланс країни, який виражається у вигляді різниці між витратами іноземних туристів у країні і витратами резидентів цієї ж країни за кордоном.

Таким чином, ми визначили економічні функції туризму та їх вплив на економіку. Але не менш важливі є соціальні функції туризму, особливо якщо розглядати туризм як форму розумового та фізичного виховання, що реалізується через гуманітарно-соціальні функції, основними з яких є [2, с. 25]:

- виховна – формує відчуття патріотизму, колективізму, моральних та етичних цінностей;
- освітня – поповнює та закріплює знання з питань краєзнавства, природознавства, топографії, рекреації; знайомство з культурою і традиціями країн і народів світу тощо;
- оздоровча – оптимальний режим фізичних навантажень, використання сприятливого впливу природних факторів на стан організму, дотримання правил особистої та громадської гігієни, розвиток адаптивних можливостей, підтримка організму на належному рівні фізичної підготовки;
- спортивна – створення бази загальної фізичної підготовки, досягнення максимальних результатів у спорті, спеціальна підготовка до змагань.

Виходячи з цього, можемо розглядати туризм і як популярну форму організації відпочинку, проведення дозвілля, пізнання рідного краю, навколишнього середовища, знайомства з історією, культурою і традиціями певної країни. І ще один дуже важливий фактор – вплив туристичної діяльності на навколишнє середовище. Цей вплив може бути прямим, опосередкованим, позитивним і негативним. Туризм не може розвиватися без взаємодії з навколишнім середовищем, але, керуючи цим розвитком, можна зменшити негативний вплив і збільшити позитивний.

Позитивний вплив включає охорону і реставрацію пам'яток природи, історії, культури, створення національних парків і заповідників, збереження лісів, захист рослинного і тваринного світу.

Негативний вплив, на жаль, більший, зокрема, це вплив на якість води в річках, озерах, морях та на якість повітря, зростання викидів шкідливих речовин транспортними засобами, самовільне розміщення тимчасових баз відпочинку, забруднення відходами навколишнього середовища, самовільне розпалювання вогнищ, понівечення історичних пам'яток вандалами. Деякі види туристського відпочинку, такі як полювання, риболовля, збирання рослин, завдають негативного впливу живій природі і призводять до зменшення чисельності або навіть до повного зникнення фауни та флори певних територій та інше. Зростання населення в туристських регіонах, будівництво нових туристичних потужностей потребує залучення якомога більшої кількості природних ресурсів, що, у свою чергу, збільшує навантаження на навколишнє середовище.

Сучасна індустрія туризму – одна з найбільш швидко прогресуючих галузей світового господарства, що можна розглядати і як самостійний вид економічної діяльності, і як міжгалузевий комплекс.

На сьогоднішній день туризм став явищем, що увійшло у повсякденне життя майже третини населення планети. Більше того, на початку XXI ст. туризм за обсягами доходу справедливо посів третє місце серед провідних галузей світової економіки. За результатами 2005 року, туристична галузь утворила 12 % світового внутрішнього продукту і поглинула більше 14 % витрат споживачів. В багатьох країнах і регіонах туризм є основним джерелом прибутків. Надходження з туристичних подорожей у світовому масштабі становлять понад 500 млрд дол. США щорічно. Найбільші прибутки отримують країни Західної Європи та США.

У багатьох країнах туризм входить у першу трійку провідних галузей держави, розвивається швидкими темпами і відіграє важливе соціальне та економічне значення, оскільки він [3, с. 18]:

- збільшує місцеві доходи;
- створює нові робочі місця;
- розвиває всі галузі, пов'язані з виробництвом туристичних послуг;
- розвиває соціальну та виробничу інфраструктуру в туристичних центрах;

- активізує діяльність народних промислів і розвиток культури та сприяє їм;
- забезпечує зростання рівня життя місцевого населення;
- збільшує валютні надходження.

Але позитивний вплив туризму на економіку держави відбувається тільки у тому випадку, якщо він розвивається всебічно тобто не перетворює економіку країни в економіку послуг. Іншими словами, економічна ефективність туризму передбачає, що він в державі повинен розвиватися паралельно і у взаємозв'язку з іншими галузями соціально-економічного комплексу.

Туристична галузь з кожним роком займає все більш вагоме місце в світовому господарстві. На 2010 р. в туризмі зайнято 8 % працеспроможного населення (260 млн чол., тобто кожний 10-й працюючий), вклад в світовий ВВП 3,3 трлн дол. США (вище 11 %), 630 млрд дол. США інвестицій, або 9 % всіх інвестицій в загальний капітал. За останні п'ятнадцять років галузь туризму сформувалась та отримала визнання як одна з найбільших у світі сфер діяльності по наданню послуг [4, с. 109].

Згідно з прогнозами експертів Всесвітньої туристичної організації (ВТО), на початку XXI ст. обсяги міжнародного туризму зростатимуть щороку в середньому на 4 %. Очікується зростання туристичного руху у світі з 700 млн туристів щорічно до 937 млн у 2014 році, за рахунок чого передбачається збільшення доходів до 1100 млрд доларів США. Якщо ж до результатів міжнародного туризму додати ще й обсяги внутрішнього туризму, то показники зростуть принаймні вдвічі.

Туризм відіграє важливу роль у створенні робочих місць, і, за прогнозами, впродовж наступних п'яти років у світі створюватиметься 2500 нових робочих місць щодня. Охоплюючи багато секторів економіки, майже неможливим стає визначення точної оцінки кількості працівників, зайнятих у сфері туризму. Крім того, вирішення проблеми реальної оцінки ускладнюється ще й специфічним характером праці (сезонність, робота за сумісництвом, тимчасова робота тощо). І все ж кількість зайнятих у туристичній сфері постійно зростає. Це одна з не багатьох галузей економіки, де залучення нових технологій не призводить до скорочення працюючого персоналу. Це має важливе значення, оскільки, поглинаючи більше робочої сили, туризм зменшує соціальну напругу в суспільстві. Крім того, світовий досвід показує, що індустрію туризму можна розвивати і в період економічних криз, що має важливе значення для країн Східної Європи. Витрати на створення одного робочого місця тут в 20 разів менші, ніж у промисловості, а оборотність інвестиційного капіталу в 4 рази вища, ніж в інших галузях господарства. Прикладом можуть бути такі країни, як Аргентина, Бразилія, Мексика, Єгипет, Туніс, Перу та інші.

В багатьох країнах світу туризм є однією з найбільш пріоритетних галузей, внесок у валовий національний дохід яких складає 20–45%, а надходження від іноземного туризму є основним джерелом отримання валюти. Отже галузь туризму не тільки приносить значну частину прибутку до бюджету туристично-розвинутих держав, а й є надзвичайно перспективною і безсумнівно може стати одним з головних джерел надходжень до держбюджету інших країн [5, с.8].

Туризм є одним із важливих соціально-економічних явищ сучасності, яке підпорядковане об'єктивним законам розвитку суспільства. Як вид людської діяльності та галузь економіки, туризм активно розвивається, і в майбутньому його значення зростатиме. Це найдинамічніша галузь сфери послуг. Потреба у відпочинку стимулюється урбанізацією, науково-технічною революцією, загальним підвищенням життєвого рівня тощо.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Таким чином, туризм в Україні є важливим об'єктом вивчення та дослідження, оскільки останні тенденції його розвитку суттєво впливають на основні макроекономічні показники багатьох країн світу, сприяють зростанню добробуту населення, формують інвестиційний потенціал держав.

Зважаючи на вищевикладене, слід зазначити, що ключовою основою розвитку туристичної індустрії в Україні можна визначити створення конкурентоспроможного на світовому ринку туристичного продукту, здатного максимально задовольнити туристичні потреби населення країни, забезпечити на цій основі комплексний розвиток територій та захист їхніх соціально-економічних інтересів за збереження екологічної рівноваги та історико-культурного доквілля, враховуючи світовий досвід розвитку туризму. Для ефективної реалізації цього в Україні потрібно забезпечити сталий розвиток туристичної галузі, зміцнити матеріальну базу туризму, підвищити якість та розширити асортимент туристичних послуг, поліпшити інформаційне та рекламне забезпечення, впровадити ефективну інноваційну діяльність та створити наукову і відповідну нормативно-правову бази вітчизняного туризму.

В цьому контексті максимально гостро постає питання комплексної оптимізації процесів взаємодії туризму і культури за рахунок використання культурної спадщини, музеїв, театрів та інших об'єктів, що у більшості країн світу є винятково важливим чинником залучення туристів, генерації міжнародних і локальних туристичних потоків та комплексного формування економічного результату діяльності таких галузей, як транспорт, громадське харчування, місцева промисловість тощо.

Подальший розвиток демократії, політична стабільність, визначення пріоритетних напрямків економічного розвитку держави забезпечить створення високоприбуткової туристичної галузі на міжнародному і національному рівнях з урахуванням природно-кліматичного, рекреаційного, соціально-економічного та історико-культурного потенціалу країни, її національних особливостей.

Література

1. Здоров А.Б. Экономика туризма / Здоров А.Б. – М. : Финансы и статистика, 2004. – 367 с.
2. Козловський Є.В. Іноземний досвід регулювання міжнародного туризму та його використання в Україні / Є.В. Козловський // Економіка України.– 2004.– №10. – С. 24–27.
3. Максаковский В. Развитие и география международного туризма / В. Максаковский // Краєзнавство. Географія. Туризм.– 2001.– № 21–24. – С. 17–21.
4. Мальська М.П. Основи туристичного бізнесу / Мальська М.П., Худо В.В., Цибух В.І. – К. : Центр навчальної літератури, 2004. – 272 с.
5. Роглев Х.Й., Мунін Г.Б. Стан та перспективи розвитку ділового туризму в Україні / Х.Й. Роглев, Г.Б. Мунін // Туризм: Теорія і практика.– 2005.– №1. – С. 6–9.

References

1. Zdorov A.B. Ekonomika tyrizma. – M.: Finansu i statustuka, 2004/ - 367 p.
2. Kozlovskuu E.V. Inozemnuu dosvid regylyvanna mignarodnogo tyruzmy ta uogo vukorustanna v Ukraini // Ekonomika Ukrainu/ - 2004. – №10. – pp. 24–27.
3. Maksakovskuu V. Razvitie i geografia mewdunarodnjvo turizma // Kraeznavstvo. Gtografia. Turizm.– 2001.– №21–24. – pp. 17–21.
4. Malska M.P., Xydo V.V., Czubyx V.I. Osnovu tyrustu4nogo biznesy. – K.: Zentr nav4alnoi literatyru, 2004. – 272 p.
5. Roglev X.U., Mynin G.B. Stan ta perspektuvu rozvutky dilovogo tyruzmy v Ukraini // Tyruzmn: Teoria i praktuka.– 2005.– №1.– pp.6-9.

Надійшла 15.09.2013; рецензент: д. е. н. Ведерніков М. Д.

УДК 331.103.3

О. Г. ДІДКІВСЬКА

Інститут демографії та соціальних досліджень імені М. В. Птухи

ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬНОГО ЗАПИТУ НА ОСВІТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ В УКРАЇНІ

В статті проаналізовано основні трансформації суспільного запиту на освіту, їх особливості, причини та наслідки. Автором запропоновані заходи державного впливу на трансформації суспільного запиту на освіту, які можуть бути використані з метою забезпечення відповідності між суспільними потребами і можливостями сфери освіти задовольнити їх. Ключові слова: запит на освіту, трансформації, освіта, абітурієнти, ринок праці, освітні послуги.

O. G. DIDKIVSKA

Ptoukha Institute for Demography and Social Studies of NAS of Ukraine

THE TRANSFORMATIONS OF SOCIAL DEMAND FOR EDUCATION IN MODERN CONDITIONS IN UKRAINE

The article analyzes the main transformation of public need for education, its characteristics and its causes and consequences. The main transformations of social demand for education are as followings: 1) the transformation of social demand for education in the context of the interaction of educational institutions with a labor market, 2) the transformation of social demand for education in the context of the shaping of educational services market, 3) the transformation of social demand for education in the context of multiculturalism and in the context of focus on international ties. Each of these transformations has a significant influence on the present state of education in Ukraine and on its development in the future. The author proposed measures of public influence on the transformation of public need for education, which can be used to ensure consistency between public needs and opportunities for the sphere of education to meet them. In addition, the author examined the main modern scientific approaches concerning the formation of public demand for education in this research.

Keywords: need for education, transformation, education, university entrant, labor market and educational services.

Постановка проблеми. Не викликає сумнівів той факт, що прогрес у суспільному розвитку не можливий без функціонування інституту освіти, який забезпечує надійне підґрунтя для наукових, технічних, культурних досягнень людства. На сьогодні можна констатувати активізацію трансформаційних процесів в економіці та політичному житті у багатьох країнах світу. Не минули ці процеси і сферу освіти. Дійсно, останнім часом з'являються нові форми навчання, змінюються вимоги до осіб, що отримують освіту, формується дещо нове розуміння розвинутої особистості не як універсально освіченої людини, (у деяких випадках йдеться про надмірність постановки мети виховання розвинутої особистості), а як своєрідної і неповторної індивідуальності, провідну роль починає відігравати економіка знань, яка базується на розвитку і впровадженні у виробництва ідей, винаходів, нових технологій, тобто її серцевиною є інновація, що продукується нетривіальним розумом, розвиток незалежності мислення стає необхідним в умовах сучасного світу. Саме тому змін зазнає і запит на освіту. Однак, трансформації запиту на освіту породжують велику